

Evanghelia zilei de vineri: A ne odihni pentru a-L pune pe Dumnezeu în centrul vieții

Comentariu la Evanghelia de vineri din săptămâna a XV-a din timpul de peste an: „Fiul Omului este stăpânul sâmbetei”. Zilele în care îl sărbătorim pe Dumnezeu ne amintesc că trebuie să-L punem în centrul preocupărilor noastre de zi cu zi.

Evangelie (Mt 12, 1-8)

În acel timp Isus trecea printre lanuri de grâu, într-o sâmbătă. Discipolilor săi le era foame și au început să rupă spice și să le mănânce.

Dar fariseii, când au văzut, i-au spus: „Iată, discipolii tăi fac ceea ce nu este permis să facă în zi de sâmbătă”.

Atunci le-a zis: „Nu ați citit ce a făcut David când îi era foame, lui și celor care erau cu el: cum a intrat în casa lui Dumnezeu și au mâncat pâinile ofrandei pe care nu avea voie să le mănânce nici el, nici cei care erau cu el, decât doar numai preoții?”

Sau nu ați citit în Lege că în zi de sâmbătă preoții încalcă sâmbăta în templu și sunt nevinovați?

Dar eu vă spun că aici este unul mai mare decât templul! Dacă ați fi înțeleși ce înseamnă: Îndurare vreau și nu jertfă, nu i-ați fi condamnat pe

cei nevinovați. Căci Fiul Omului este stăpânul sâmbetei”.

Comentariu la Evanghelia

În Evanghelia de astăzi, Isus ne invită să reflectăm asupra odihnei duminicale. Ne învață că nu este vorba doar de respectarea unor norme legale, ci că aceste reguli sunt subordonate unei porunci mai mari: cinstirea lui Dumnezeu.

Fariseii se confruntă cu Isus din cauza chestiunii sâmbetei. Isus, prin autoritatea Sa divină, oferă interpretarea definitivă a Legii.

Dumnezeu a poruncit respectarea sâmbetei, a instituit-o și a rânduit ca poporul să se abțină de la muncă în acea zi. Cu timpul, porunca dată de Dumnezeu s-a complicat și a devenit un ansamblu de norme rigide:

existau 39 de lucrări interzise în ziua sâmbetei.

Dar Isus ne învață care este adevăratul sens al sâmbetei: a-L cinsti pe Dumnezeu într-o zi dedicată Domnului, care ne amintește că viața noastră Îi aparține și trebuie să fie îndreptată către El. Pentru a ilustra acest lucru, aduce exemplul regelui David care, flămând fiind, a mâncat pâinile punerii înaintea. Când ne este foame, sete sau suntem obosiți, cu greu mintea noastră poate rămâne concentrată la Dumnezeu.

Creștinii, urmând această tradiție iudaică, au transferat sâmbăta în ziua de duminică, fiind ziua în care a avut loc evenimentul central al mântuirii noastre: învierea lui Cristos. Respectarea odihnei duminicale ne amintește de centralitatea lui Cristos în viețile noastre.

Papa Francisc amintea: „Duminica nu este ziua care șterge celelalte zile, ci aceea care le amintește, le binecuvântează și face pace cu viața. Viața este prețioasă. Nu este ușoară, uneori este dureroasă, dar este prețioasă” (Omilia din 5 septembrie 2018).

Sfântul Josemaría spunea: „odihna înseamnă să-ți aduni forțele, idealurile, planurile... să schimbi ocupația, pentru ca apoi – cu un nou avânt – să te întorci la munca obișnuită” (sf. Josemaría, Brazdă, 514).

Avem nevoie de odihnă, dar pentru a ne recentra mintea și inima asupra a ceea ce este mai important în viața noastră: a-L iubi pe Dumnezeu în viața de zi cu zi. De aceea, atunci când Isus îi mustră pe farisei, o face pentru că inima lor s-a abătut de la adevăratul scop al odihnei, care este cinstirea lui Dumnezeu. Prin

respectarea unui set de reguli,
fariseii deturnau porunca spre ei
înșiși.

Tu și cu mine vrem, de asemenea, ca
Dumnezeu să fie în centrul vieții
noastre. Duminica îndreaptă privirea
noastră spre Dumnezeu, Cel care ne
poate face cu adevărat fericiți, și ne
amintește că trebuie să-L punem în
centrul activităților noastre
cotidiene.

Photo: Unsplash, Zo
Razafindramamba

.....

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-vineri-a-ne-odihni-
pentru-a-l-pune-pe-dumnezeu-in-
centrul-vietii/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-vineri-a-ne-odihni-pentru-a-l-pune-pe-dumnezeu-in-centrul-vietii/) (03.04.2026)